

Morgenbøn søndag d. 30. marts 2025

Velkomst

Søndag – Guds dag: Skabelsen og Opstandelsen og Pinsen

Hvad skal der ske?

Sang: Lyset vælder ind i verden

Trosbekendelse med fagter

Vi tror på Gud Fader, Der har skabt alting	Giv dig selv et knus Tegn en stor cirkel med hænderne
---	--

Vi tror på Sønnen Jesus Kristus, Der har reddet os	Peg på hullerne i hænderne Lav stærke arme
---	---

Vi tror på Helligånden, Der giver os liv.	Lav en fugl med hænderne Vis et dunkende hjerte
--	--

Matthæus 19:13-15

Meditation over teksten:

Jesus er kommet til Judæa. Det betyder, du har muligheden for at se og høre – måske endda møde ham!

Derfor er du taget afsted for at finde ham. Det er ikke svært, for du er ikke den eneste, der har begivet dig afsted for at finde ham.

Så den støvede vej er ikke ensom – der er mennesker både foran dig og bagved dig. Solen skinner og insekterne summer. Støvet klæber sig til fødder og kjortler. Du rykker tørklædet tættere om ansigtet, så du får skygge for øjnene.

Foran dig går en familie med et par mindre børn. Den mindste græder og rækker armene op. Hun er holdt op med at gå. Hun vil bæres. VIL.

Faren stopper op og løfter hende i én bevægelse op på sine skuldre. Idet du går forbi, ser du, hvad du kun kan fortolke som et sejrshvin over at være lykkedes med at slippe for at gå. Pigen tørrer snot og tårer af i sit ærme. Hun får en stribe af snavs henover kinden.

Du går videre og passerer en flok teenage-drenge. De griner og går og skubber til hinanden. Her er bumser, testosteron og hormoner i et skønt sammensurium. De virker ikke truende, for de ænser ikke, at der er andre omkring dem, alligevel bliver du usikker, da du går forbi dem, og du sætter farten op.

Lidt længere fremme går en yngre pige omkring 10 år. Hun ser indelukket ud. Som man gør, når man ikke er helt tilpas i sin egen krop, men på den anden side ikke har andre steder eller måder at være på.

I nærheden af pigen går et forældrepar med et lille barn, der ser deformt ud. Der er noget forkert med måden benene er på. Barnet rokker og udstøder lyde, der ikke er hverken pludren eller babysprog. Forældrene ser forpinte ud.

Da du har gået et stykke tid kommer du rundt om et hjørne, og pludselig ligger landskabet foran dig. Du stopper op, men er lige ved at miste balancen, fordi en pige og to drenge kommer styrtende forbi i en intern fangeleg.

Og dér på et klippestykke sidder Jesus. Rundt om ham er der mennesker i alle aldre og størrelser. Familier sidder, voksne sidder, børn leger.

Du nærmer dig forsigtigt – du vil helt hen, så du kan høre, hvad Jesus fortæller. Du finder et godt sted, hvor du både kan se og høre. Aah. Selvom der er mange mennesker, er her en særlig stemning.

Pludselig sker der en bevægelse mod Jesus: Mødre og fædre begynder at bære deres børn hen til Jesus. Forrest kommer forældrene med det deforme barn.

De mænd, der tydeligvis er vant til at følges med Jesus og ligesom hører med i hans venneklok, forsøger at værfe forældrene væk. "Lad nu være. Han er ved at undervise."

Jesus er der med det samme: "Lad de små børn være. DEM må I ikke forhindre i at komme hen til mig. Guds rig er allerede deres!"

Det er som om de ord får noget til at bryde fri: børn i alle aldre kommer hen til Jesus. Nogen lidt generte, andre frimodige.

Du ser den sky pige nærme sig. Jesus ser hende, og rækker hånden ud.

Teenagedrengene kommer også.

Og den lille pige, med snavs i hele hovedet.

Jesus sidder midt i virvaret af børn og bare ER. Han udstråler en stille glæde i det han tager hænderne frem mod børnene, hilser på dem, ser dem i øjnene og snakker lidt med dem. Ser på en sten, der bliver holdt frem i buttede hænder; smiler til én, der skraber i jorden af generthed.

Da der er faldet ro på børnene, og alle er blevet set, hørt og har snakket med Jesus, rejser han sig og begynder at gå.

Idet han går, kommer han forbi stedet du sidder. Han kigger på dig og smiler.

Sang: Lovpris Gud min sjæl (eller anden stille lovsang)

Nadver fejring

Den Jesus, der tog imod børn præcis som de er, tager også imod dig og mig.

Så kom. Ikke fordi jeg inviterer, men fordi Jesus selv indbyder dig til fællesskab med ham!

Takkebøn:

Himmelske far.

Tak fordi du giver dig selv til os. I nadveren. I fællesskabet. Gennem Helligånden.

Vi beder, at du vil lade sandheden om, at vi er elskede og at vi altid kan leve i din kraft og retfærdighed må slå rødder og vokse sig stærk i os, så vi kan være med til at vise andre vejen til fællesskab med dig. Amen

Fadervor

Velsignelse